

R. c. 14 p. 15 *qui amaritudinis zelo succensi, bonarum artium ignari, dissimillima suis factis studia, quae nec inmutare poterant nec venerari noverant, detrahendo et maledicendo pervertere conabantur.* — Boët. Cons. I 4 p. 13, 74 *sed sibi semper mentiens imprudentia rerum merita non potest inmutare.* Ein ähnlicher Gedanke begegnet uns bei Sulp. V. M. 27, 3 *obtrectatores, qui remotum et quietum venenatis linguis carpebant; et vere nonnullos experti sumus invidios virtutis vitaeque eius, qui in illo oderant, quod in se non videbant et quod imitari non valebant.*

R. c. 15 p. 15 *sane mentita est iniquitas sibi* ist nicht Entlehnung aus Boët. I 4 *sed sibi semper mentiens imprudentia rerum*, sondern beide haben als Quelle Psalm. 26, 12 *et mentita est iniquitas sibi* (MITTAG S. 6).

R. c. 14 p. 15 *qui amaritudinis zelo succensi, bonarum artium ignari, dissimillima suis factis studia ... pervertere conabantur.*

Boët. III c. 4 p. 9, 31 *quos (Carnios, Senecas, Soranos) nihil aliud in cladem distraxit, nisi quod nostris moribus instituti studiis improborum dissimillimi videbantur.*

R. c. 9 p. 11 *de Cuonone in affinitatem regiam assumpto.*

Boët. II c. 2 p. 30, 16 *delectus in affinitatem principum civitatis.*

R. c. 6 p. 9 *iudex in talibus falli nescius.*

Boët. V c. 3 p. 126, 12 *nescia falli providentia divina* (weniger zutreffend MITTAG S. 18 unter Vergil).

R. c. 34 p. 34 *quo enim diuturnior nequam, eo graviores et prolixiores sibi comparabat poenam.*

Boët. IV c. 4 p. 100, 25 *si nequitia miseros facit, miseriores sit necesse est diuturniores nequam.*

Boëtius führt am Schluß des 4. Kapitels den Gedanken aus, daß die Bösen wie die Kranken nicht unseren Haß, sondern unser Mitleid verdienen und faßt dies im Metrum II in den Versen zusammen: *Non est iusta satis saevitiae ratio. Dilige iure bonos et miseresce malis.*

R. c. 34 p. 35 *talisis itaque fuit, ut nec odio nec invidia ad persequendum eos qui tales (mali) erant excitaretur nec a miserando aut parcendo miseris duritia aut crudelitate aliqua restringeretur ... Tantum autem aberat a saevitia, ut etc.*

Boët. IV c. 4 p. 105, 142ss. *cum aegros corpore minime dignos odio, sed potius miseratione iudicemus, multo magis non insequendi, sed miserandi sunt, quorum mentes omni languore atrocior urget improbitas.*